

Erdőtelek, 1928. június 27.

Értelmiségi családban született, apja tanító volt. 1950-ben szerzett jogi diplomát a Pázmány Péter Tudományegyetemen. 1953-ig ügyész, majd aspiráns volt, 1955-ben lett az Igazságügyi Minisztériumba főelőadó, 1956-ban a Legfelsőbb Bíróság bírója. 1957–60-ban az ELTE Állam- és Jogtudományi Intézet tudományos főmunkatársa, 1969-től 1983-ig az MTA Szociológiai Kutatócsoport (1971: intézet) igazgatója volt. 1988. június 29. és 1990. május 23. között igazságügy-miniszter, 1990. november 2-ától 1994. január 17-ig nagykövet Kanadában. 1994–98-ban az MTA Politikai Tudományok Intézet vezetője, 1998-tól kutató professzor. Egyidejűleg 1970–1998 között az ELTE egyetemi tanára. Kutatási területem a jogszociológia, politikai szociológia, tudománytörténet. A Magyar Tudományos Akadémia tagjává 1973-ban választották meg. 1979–83-ban és 1993-99-ben az MTA IX. Osztály elnöke, 1983-1988-ban főtítkárhelyettes és a Magyar Szociológiai Társaság elnöke, 1994–1997-ben a Magyar Politikatudományi Társaság elnöke. Állami Díjat 1985-ben, Széchenyi-díjat 1998-ban kapott. 1970-től volt tagja a Magyar Szocialista Munkáspártnak.